

Forfatterens top

INNTUN: Tunet på Aurevoll er bare 12 år gammelt, selv om den eldste bygningen er fra 1790.

Forfatter Linn T. Sunne (40) har skrive-stua i en andre etasje som står godt planta på bakken. Den råtne første etasjen fikk ikke bli med på flyttestet da huset skulle settes opp igjen på Aurevoll i Østsinni.

Ved første øyekast ser husene på eiendommen Aurevoll i Østsinni i Nordre Land ut som de minst har stått der siden tippoldemors tid. Hovedbygning, inntun og uttun med gamle vakre tømmerbygninger ligger stille i en åpning i skogen. Men sannheten er at tunet er knapt 12 år gammelt, selv om den eldste bygningen er fra 1790. Tomme tømmerbygninger med slitengrå vegger, stille vinduer og rustne låser har funnet hverandre i voksen alder og fått nytt liv på eiendommen til Linn T. Sunne og ektemannen Ove Røbergshagen. Høsten 2011 ble inntunet komplett med skrive-stue, - en etterlengtet arbeidsplass for fembarnsmoren som lever av sitt forfatterskap.

Linn T. Sunne (40)

- Den veletablerte og populære forfatteren fra Dokka har kommet ut med bildebøker, lettlestebøker, barne- og ungdomsbøker. I tillegg har hun skrevet manus, blant annet for Hotel Cæsar, og noveller.
- Ved siden av forfatterskapet arbeider Linn T. Sunne også med litteraturformidling på Oppland fylkesbiblioteks bokbuss.
- Linn T. Sunne vant i 2007 Brageprisen i klassen for barne- og ungdomsbøker for boka Happy.
- I vår vant hun Skolebibliotekarforeningens litteraturpris.
- Linn T. Sunne er utdannet lærer.
- Hun er gift og har fem barn på 21, 15, 13, 9 og 3 år.

Utleie

Skuvesenga står klar med dyner og puter i et annet kjøkkenhjørne. Tidligere var sengeplass på kjøkkenet ganske vanlig. Og for en moderne forfatter er en dagseng praktisk, - både for tankespinn og til overnattingsgjester. En av planene med huset er at andre forfattere også kan leie seg inn for å finne ro og inspirasjon til skriveløst i skogen på Aurevoll. Et moderne bad skjuler seg bak en av de gamle dørene som er satt inn i huset. Men det er ikke bare med tanke på selvhjulpne gjester skrive-

stua har fått et stort moderne kjøkken. En titt på bokhyllene i selve skrive-stua forteller at Linn T. Sunne må være veldig glad i å lage mat. Blant veggene fylt med romaner, barnebøker og faglitteratur, handler uvanlig mange meter om kjøkkenets gleder, særlig baking. Og ja, forfatteren innrømmer at hun baker mye og ofte.

Lesehems

En av motivasjonen for å lage skrive-stua på tunet var å få plass til bokhyller.

ARBEIDSPASS: Skrive-stua på eiendommen Austevoll er Linn Sunnes arbeidsplass.

- Jeg lengta etter å ha bøkene rundt meg når jeg skulle skrive, forteller forfatteren. Men legger leende til at jammen står det igjen flere kasser med bøker som ikke fikk plass nå heller. Loftet har blitt til en hems for lesing. En forseggjort gammel stige gjør lesestua litt privat. For selv om trinnene er god å gå i, blir hemsens mer utilgjengelig uten en fast trapp. Stigen dukket opp i et tidligere bygningsprosjekt, stabburet på gården. Dører fra andre gamle hus er med på understreke kjærligheten for gamle materialer og stil. Peis og pipe er nymurt. Inngangsdøra er også selvsagt ny.

- Det var jo ikke dør ut i andre etasje, ler Linn Sunne. Men i skrive-stua er likevel det aller meste av materialene originale. De fleste vinduene, bjelker og panel, til og med gardinstengene har funnet den samme plassen som før huset ble revet.

Resirkulering

Skrive-stua til Linn T. Sunne var opprinnelig en toetasjes kårbolig fra en gård på Østsinni. Bygningen er opprinnelig fra starten av 1800-tallet. Ekteparet hadde visst om huset en stund og fikk kjøpt det til tunet sitt for fire år siden. Hver enkelt tømmerstokk ble merket med tall og bokstaver og frakta med tømmerbil til Aurevoll.

Andre etasje ble til første etasje og loft når den gamle kårboligen skulle få nytt liv som skrive-stue på inntunet hos Linn T. Sunne. Oppbyggingen av selve kassa var ferdig på noen uker. Takstolene ble skiftet. Men taket måtte legges et par ganger. Den gamle taksteinene som var skaffet til veie, viste seg å ikke passe så bra. De måtte tas av igjen og ny gammel takstein måtte skaffes til veie.

- Bruk tid til å bli kjent med bygningen. Det tar tid å finne de materialene og bygningsdelene som passer når man skal bygge opp

igjen et gammelt hus. Vi fikk den erfaringa når vi valgte feil takstein, forklarer Linn.

Arbeidsplass

Skrive-stua er Linn Sunnes arbeidsplass, et sted hvor hun kan ha arbeidsdagen og noen netter alene. Med fem barn kunne det være krevende å være forfatter inne i hovedbygningen. Oppsettingen av skrive-stua har derfor fått noe økonomisk støtte i form av næringsutviklingsmidler. Selv har hun gjort prosjektet rimelig ved å finne eldre brukte ting og bygningsdeler.

- Spør venner, naboen og slekt når du skal bygge opp igjen noe gammelt, råder Sunne. Hun er også opptatt av hvilke materialer de som bygde huset opprinnelig ville brukt. Et eksempel er steinene i grunnmuren på skrive-stua som er hentet fra nærområdet. Stein ble aldri frakta langt i gamle dager.

Tekst og foto:
Inger Christine Årstad

petasje

OPPRINNELIGE:
Gardinstengene
var i huset før
det ble flyttet til
Aurevoll.

FOTO: INGER CHRISTINE ÅRSTAD

Flytting av hus

Gamle hus er en del av vår felles hukommelse. Holdningene til forvaltningen gamle gårdstun har alltid vært i endring innen kulturminnevernet.

Fortsatt spenner meningene fra puritanisme; at husene ikke må endres og flyttes, til at bygningene også kan preges av sin egen samtid, for eksempel at de får nytt liv på tun som Aurevoll.

Gjennom historien har det også vært vanlig å flytte bygninger etter behov. Historisk sett startet forvaltningen av gamle hus gjennom å samle dem inn for å bevare dem. Maihaugen og de mange folkemuseene er eksempler på dette. Etter hvert ble det større bevissthet i forhold til å bevare husene der de opprinnelig sto.

I dag kan vi dessverre stadig lese medieoppslag om freda bygninger som kjemper mot råte og forfall. Generelle regler fanger ikke opp enhver situasjon, fordi det er knyttet så ulike interesser og livshistorier til vernete hus.

Forvaltningen av de gamle husene rundt oss, påvirkes derfor både av politikere, byråkrater og ikke minst ildsjeler som har gjort det til sitt livsprosjekt å vedlikeholde og istandsette.

WWW.KJÆRRINGRÅD.INFO

- Hvem skal definere hvordan vi viderefører kulturarven?
- Kvinners arbeid, tradisjon, kultur og funksjonalitet formidles i tun og landskap, hus og håndverk. «Kjærringråd» er et nettverk for alle kvinner over hele landet med interesse og erfaring fra bygningsvern, både i egne hjem, på arbeidsplassen og i offentlige omgivelser.
- Nettverket skal gi kompetanse og relasjonsbygging.
- Nettverket ble etablert i mai, 2008 og nå er nesten 50 kvinner medlemmer. Nettverket
- «Kjærringråd» har temakvelder, fagekursjoner, lokale prosjekter og nettverkspost. Gjennom å delta knytter du viktige kontakter for inspirasjon, samarbeid og utvikling!
- Bruk nettstedet www.kjærringråd.info. Her har vi samlet linker til inspirasjon og nytte. Både for å beholde egne drømmer – eller for å tro på realisering av ditt eget prosjekt.
- Gjennom artikkelserien vil Oppland Arbeiderblad presentere lokale kvinner som har bidratt til både stedsutvikling og bevaring gjennom sitt bygningsvern.

Adresse:

Kjærringråd
Kvinnovasjon, Landsbyen næringshage
Jevnakerveien 3, 2870 Dokka
Tlf. 61 11 83 33 E-post: post@kjærringråd.info

- Dette er den fjerde artikkelen i serien Kjærringråd. Den første sto fredag 11. november og omhandlet Liv Majer. Den andre artikkelen sto på trykk 25. november og omhandlet Bodil Ulimoen. Den tredje sto 9. desember og handlet om Benedicte Narum Jenssen. Den fjerde ble presentert fredag 6. januar hvor Bente Stadsvoll fortalte om hennes oldemors jordstampehus i Torpa. Femte kvinne ut i serien, Hege Knoph Berg på Røste gård i Nord-Torpa, ble omtalt fredag 3. februar. Fredag 17. februar ble Torill Sogn Haugs tapetkolleksjon som ble presentert på trykk.

Utgivelser

- 2000:** *Stjernestøv* – barnebok, utgitt på Samlaget
- 2001:** *Under morelltreet* – barnebok, Samlaget
- 2003:** *Luna* – barnebok, Samlaget
- 2005:** *Min venn himmelen* – billedbok, utgitt på Gyldendal
- 2006:** *Størst* – barnebok, Gyldendal, illustrert av Bjørn Ousland
- 2007:** *Happy* – barnebok, Samlaget
- 2008:** *Blå blondie* – ungdomsbok, Samlaget
- 2009:** *Mystiske gjester* – barnebok, Gyldendal, illustrert av Ida Larmo
- 2010:** *Venner og uvenner* – barnebok, Gyldendal, illustrert av Ida Larmo
- 2010:** *Pistolen* – barnebok, Gyldendal, illustrert av Ketil Selnes
- 2011:** *Saiko* – ungdomsbok, Samlaget
- 2011:** *Hundre raketter og ett skudd* – barnebok, Gyldendal, illustrert av Ida Larmo
- 2011:** *Trøbbel i Sommervik* – samleutgave for Bokklubben, illustrert av Ida Larmo
- 2011:** *Kjelleren* – barnebok, Gyldendal, illustrert av Erik Ødegård

KJØKKENET: Et gammelt matskap er satt sammen med ny kjøkkeninnredning.

GJENBRUK: Gamle, brukte dører er satt inn i huset.

Linns kjærringråd

- Når du flytter hus ta mye bilder. Du får aldri tatt for mange bilder.
- Bruk mye tid til å notere og registrere bygget slik det er før du starter rivinga.
- Ta skikkelige mål, spesielt av høyden i rommene. Et gammel tømmer hus er ikke i vater og lodd, det er viktig å måle diagonaler også.